

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 mai 2018

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018 și sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 27 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Scripnic Vasile xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.02.2017 - 27.10.2017;

Instanța de apel: 29.11.2017 - 06.02.2018;

Instanța de recurs: 23.04.2018 - 16.05.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 27 octombrie 2017, Scripnic Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 30 000 (treizeci mii) lei.

Acțiunea civilă depusă de Maxim Vasile a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea, de la Scripnic Vasile în beneficiul lui Maxim Vasile a prejudiciului moral în sumă de 5000 (cinci mii) lei și cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3000 (trei mii) lei.

În rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, la 13 ianuarie 2017, aproximativ ora 18.30 min, Scripnic Vasile urmărind scopul de încălcare grosolană a ordinii publice, în timp ce se afla în incinta sediului Primăriei s. Seliște, dând dovadă de necuviință și neobrăzare, încălcând grosolan ordinea publică, prin manifestarea unei bravuri și a unei forțe grosolane, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, manifestată prin neglijarea premeditată a conduitei și liniștii în societate și printr-un cinism și o obrăznicie deosebită, fără nici un motiv, l-a atacat pe Maxim

Vasile, aplicându-i mai multe lovituri cu pumnul în regiunea feței, acțiuni care au fost săvârșite în loc public.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Scripnic Vasile a săvârșit cu bună știință infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal - *huliganism, adică încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri privind achitarea din lipsa în acțiunile sale a elementelor infracțiunii incriminate.

În motivarea cererii de apel, Scripnic Vasile a indicat că nu l-a lovit pe Maxim Vasile și nici nu a avut de intenția să-l lovească sau să-și manifeste bravura și obrăznicia față de acesta.

De asemenea, apelantul a menționat că nici un martor nu a indicat la faptul agresării de către el a cet. Maxim Vasile, ci dimpotrivă, au indicat că ultimul fiind în stare de ebrietate era grosolan, obraznic și căuta gâlceavă. Martorul Guțu Gheorghe nu a relatat despre faptul că ar fi văzut cum primarul a lovit partea vătămată și nu a auzit gălăgie la etajul doi al primăriei, iar martorii Pascaru Iacob și alții au declarat că Maxim Vasile era agresiv, violent și vorbea vulgar, făcându-i-se observație, pe când primarul Scripnic Vasile nu era beat și era liniștit.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, s-a respins apelul declarat ca nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul a conchis că instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpat, iar probele, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, Colegiul a reținut că chiar dacă inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea acțiunilor descrise în actul de învinuire, vina acestuia se dovedește integral prin cumulul de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Maxim Vasile, martorilor Guțu Gheorghe, Pascaru Iacob, precum și prin materialele cauzei, inclusiv:

- raportul de expertiză medico-legală nr.37/D din 28.01.2017, la Maxim Vasile au fost constatate echimoze și excoriații pe față, care au fost provocate de la acțiunea traumatică a unui obiect contondent, dur, posibil prin lovituri repetate, într-un interval de timp de scurtă durată și mai puțin probabil de la căderea liberă a corpului de la propria înălțime, corespund timpului și circumstanțelor indicate și se califică ca vătămare neînsemnată (f.d.21-22);

- procesul-verbal de confruntare din 31.01.2016, efectuat între partea vătămată Maxim Vasile și Scripnic Vasile (f.d.36-37);

- ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 30.01.2016, prin care de la partea vătămată Maxim Vasile au fost ridicate două fotografii color (f.d.38-40);

- ordonanța din 30.01.2017 de recunoaștere și de anexare la cauza penală ca mijloace materiale de probă două poze în care sunt prezentate chipul părții vătămate Maxim Vasile cu vizibile urme de agresiune (f.d.41);

- procesul-verbal de confruntare din 15 februarie 2016, efectuat între partea vătămată Maxim Vasile și martorul Guțu Gheorghe (f.d.49-50).

Instanța de apel, raportând declarațiile anexate la materialele cauzei oferite de către inculpat, a constatat că ele nu corespund adevărului și sunt date de către acesta în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele comise, mai mult ca atât, cele relatate de inculpat se combat de întregul sistem de probe cercetat supra și apreciat prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care succesiv coroborează între ele, demonstrând vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța a apreciat critic argumentele invocate de către inculpat, precum că instanța de fond nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, apreciind incorect declarațiile martorilor, din care nici unul nu a declarat că partea vătămată a fost agresat de către Scripnic Vasile, or declarațiile acestor martori, nu sunt unicele probe care indică culpabilitatea inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, vinovăția acestuia fiind confirmată și alte acte anexate de organul de urmărire penală și prin depozițiile părții vătămate, care a fost preîntâmpinat de răspundere penală, declarațiile căruia instanța nu le-a supus cărorva dubii, or partea vătămată imediat după conflict a anunțat poliția și a indicat asupra persoanei inculpatului, informând despre incident și alte persoane.

La fel, nu au fost reținute nici argumentele apelantului, precum că martorii audiați ar fi declarat că Maxim Vasile ar fi fost agresiv, violent și vorbea vulgar și lui i s-a făcut observație, iar primarul nu era beat și era liniștit, or din declarațiile martorilor Pascaru Iacob și Postică Sergiu, nu rezultă asemenea afirmații, dimpotrivă prin declarațiile acestora se confirmă faptul că toți împreună, inclusiv cu partea vătămată și cu inculpatul, au sărbătorit „Sfântul Vasile” în biroul primarului, au stat la masă și au servit alcool, iar de vreo 2 ori lui Maxim Vasile i s-a făcut observație să vorbească mai frumos, adică nici unul din martori nu a indicat că partea vătămată avea un comportament agresiv, iar primarul era liniștit, inclusiv că nu era beat. Astfel, declarațiile martorilor menționați coroborează cu declarațiile martorului Guțu Gheorghe, conform căroră, toți cei prezenți la sărbătoare în biroul primarului, au plecat acasă pe rând, rămânând doar partea vătămată și primarul Scripnic Vasile.

De asemenea, prin declarațiile martorului Guțu Gheorghe se confirmă și faptul că după ce au plecat ceilalți acasă, Maxim Vasile și primarul Scripnic Vasile au urcat la etajul II, iar peste vreo 5 minute s-a auzit gălăgie, după care l-a văzut pe primar plecând, iar ulterior Maxim Vasile a chemat poliția.

Colegiul a apreciat critic și alegațiile inculpatului precum că martorul Guțu Gheorghe nu a auzit gălăgie și nu a văzut cum primarul a lovit partea vătămată, or din declarațiile acestuia, nu rezultă că primarul ar fi aplicat careva lovituri părții vătămate, însă se conchide cert că între aceștia, a avut loc un conflict, fapt ce nu este negat nici de către inculpat prin declarațiile oferite în cadrul ședinței instanței de fond și care au fost susținute în instanța de apel.

Instanța de apel a reiterat că reieșind din dispoziția art. 287 Cod penal, din care, chiar dacă nu se desprinde că infracțiunea de huliganism trebuie neapărat a fi săvârșită într-un loc public, totuși obligatoriu este modul public al infracțiunii de huliganism, adică actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul devine inevitabil cunoscut altor persoane, și în acest sens reține, că analizând în parte acțiunile inculpatului în coraport cu prevederile legii penale, stabilește cert că actele huliganice ale inculpatului s-au petrecut într-un loc accesibil publicului, au devenit cunoscute și altor persoane, și anume martorului Postica Sergiu, care a fost telefonat de partea vătămată comunicându-i că a fost agresat, iar când a ajuns la ultimul acasă, a văzut fața murdară de sânge și leziunile provocate acestuia în rezultatul acțiunilor inculpatului.

Prin urmare, Colegiul a relevat că circumstanțele de comitere a infracțiunii de către inculpatul Scripnic Vasile indică la încălcarea grosolană a ordinii publice, acțiunile acestuia fiind însoțite de aplicarea violenței, fapt constatat prin concluziile raportului de expertiză medico-legală în privința părții vătămate, iar în aceste circumstanțe, deoarece făptuitorul, în speță Scripnic Vasile, nu s-a limitat doar la încălcarea ordinii publice, însă a recurs și la aplicarea violenței, fapta comisă depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Referindu-se la pedeapsa stabilită inculpatului, Colegiul a conchis că, instanța de fond, reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane, corect a considerat că Scripnic Vasile urmează a fi condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, prin stabilirea unei pedepsei sub formă de amendă.

Cât ține de acțiunea civilă, Colegiul a considerat că instanța de fond de asemenea a constatat corect și legal admiterea parțială a acesteia, stabilind că în rezultatul acțiunilor inculpatului, partea vătămată a suportat suferințe psihice care s-au reflectat negativ asupra stării lui, și pe care instanța de fond le-a evaluat în quantum de 5000 lei, încasându-le cu titlu de prejudiciu moral de la inculpat respingând ca neîntemeiate pretențiile din acțiunea civilă în quantumul prejudiciului moral în mărime de 45 000 lei.

Totodată, instanța de fond corect a dispus și încasarea sumei de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate de partea vătămată, acestea fiind confirmate prin bonul de plată anexat la materialele cauzei.

5. Inculpatul declară recurs ordinar, prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor emise de instanțele de fond și emiterea unei hotărâri prin care să fie achitat din lipsa în acțiunile sale a semnelor infracțiunii incriminate.

În susținerea recursului inculpatul indică aceleași motive expuse în cererea de apel, suplimentar menționând că altercația verbală care a avut loc între el și partea vătămată, nu a perturbat ordinea publică, nefiind întreruptă activitatea instituției.

Mențiunea instanței de apel precum că conflictul a devenit cunoscut și altor persoane, care au fost prezenți la sărbătorirea „Sfântului Vasile” cât și altor locuitori ai satului, nu corespunde adevărului, or conflictul verbal a avut loc la et. 2 în biroul unde activa inculpatul, dar nu la masa de sărbătoare la care au participat funcționarii primăriei, locuitorii satului nefiind prezenți la etajul 2 în timpul acestui conflict.

Martorul Postică Sergiu a comunicat că a fost sunat de către Maxim Vasile undeva peste o oră de la momentul plecării de la primărie, acesta comunicându-i că primarul l-a agresat fizic. Recurentul menționează că, în vederea afectării reputației sale, nu este exclus ca partea vătămată să se automutileze sau să-și provoace singur leziuni corporale. Medicul legist indică că leziunile cet. Maxim Vasile, nu puteau fi provocate în urma căderii de la propria înălțime, dar nu indică că nu ar fi putut el singur să și le provoace.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință menționând că instanța de apel, examinând cauza penală, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a menținut încadrarea acțiunilor făptuitorului. Mai mult ca atât, din conținutul recursului, se evidențiază că inculpatul își motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probatoriu, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Astfel, procurorul solicită respingerea recursului declarat ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, iar erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de

drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Este de reținut și faptul că, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Astfel, inculpatul în partea dispozitivă a recursului declarat a indicat pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, însă nu a motivat prin ce se confirmă acest temei, de fapt invocând dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor. Colegiul consideră că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de inculpat.

Colegiul relatează că, temeiul pentru recurs menționat este prezent atunci când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Așadar, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz însă, instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, a apreciat și s-a pronunțat pe fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală. Totodată, lecturând conținutul cererii de apel în coraport cu decizia instanței de apel, se constată că această instanță s-a pronunțat asupra tuturor motivelor recurentului și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct. 4.1. al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, instanța întemeiat ajungând la

concluzia privind menținerea sentinței de condamnare a lui Scripnic Vasile pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, Colegiul penal reține că argumentul precum că nu au fost întrunite elementele infracțiunii este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanțele ierarhic inferioare corect au constatat că în acțiunile lui Scripnic Vasile sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală și este întemeiată, iar temeiul invocat nu persistă în cauză. Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu, contravin probelor administrate și prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Scripnic Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 13 iunie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun